

ЛЮЛЧИНА ПЪСЕНЬ

Тиха звездна нощъ се спуска
надъ поля и планини,
спи ми, рожбо, спи, че скоро
полунощъ ще прозвъни.

Ще ти пѣя и ще галя
твойтъ свилени коси,
затвори ресници, мило,
въ сладкъ сънь се унеси.

Щомъ очички склопишъ морни,
ще пристигне Слънчо златъ
и съсъ тебе ще отлитне
въ своя приказенъ палатъ.

Ангелчета среброкрили
ще те срещнатъ съ радостъ тамъ,
съ тѣхъ ще си играешъ кротко,
нѣма, детко, да си самъ.

Ангелски крилца и тебе
Слънчо благъ ще подари
и въ просторитъ безкрайни
съ тѣхъ ще хвъркашъ до зори.

Спи, заспи ми, рожбо сладка,
съ моя свѣтълъ благословъ,
азъ ще бдя надъ тебе, детко,
моя радостъ и любовъ...

Георги Костакевъ

НОВА ЛУДОРΙΑ НА ГАНЧО

Нѣколко седмици наредъ Луданчо носи вързана глава,
догдето оздравѣе ухото му.

Въ сщия день, когато му отвързаха главата и видѣ
зарастналото си ухо, Ганчо се почувства тѣй щастливъ, че
забрави всички болки, които претегли, и се чудѣше какво
да прави отъ радостъ. Обиколи той стаитѣ, надникна тукъ
и тамъ. Отиде и въ кухнята. А тамъ нѣмаше никого.